

FICHA PARA TRABALLAR

SÚPER PEPO E MICA



Con esta actividade traballamos

As carencias básicas en alimentación e saúde que sofren moitas persoas.

A desigualdade como creadora de inxustizas.

Os valores da responsabilidade e o esforzo.

ODS: 1, ao reflectir a pobreza na que vive Mica e a súa familia; 3 polo importante tema da saúde materna; 4, por todo o que se reflicte da importancia da educación; 5 porque se ve reflectido o feito de que en situacións de necesidade son as nenas as que adoitan encargarse de moitas tarefas domésticas, moitas veces en detrimento de os seus estudos e 10, en todo o referente á desigualdade económica que se reflicte.

[Coñece os ODS.](#)

Durará

Unha sesión.

Necesitaremos

Conto o Vídeo *Súper Pepo e Mica*

Ciclos 1, 2, 3

Consideracións previas

Os auténticos súper heroes deben ter unha serie de capacidades que lles permitan estar pendentes das persoas e resolver os problemas que se lle expoñen. Deben aprender a observar, analizar circunstancias, información, historia, ...

Poden poñer en práctica esas capacidades analizando a información que aparece na historia e sempre, axudar a outras persoas para sensibilizarse do aprendido na historia.

Hai varios ensinamentos importantes que se sacan deste conto:

- O valor da responsabilidade; entendida aquí como a aceptación dos nosos deberes, a pesar das incomodidades que poidan derivarse diso.
- A importancia de valorar o traballo e o esforzo doutras persoas.

Desenvolvemento

Ler o conto ou visionar o vídeo.

Proba de atención (opcional, dependendo da idade da clase)

Ao finalizar a lectura iniciaremos unha rolda de preguntas para asegurarnos de que comprenderon o contido do conto.

Deberán responder se as seguintes afirmacións son Verdadeiras ou Falsas:

- Súper Pepo utiliza o avión para viaxar ao país de Mica.
- O soño de Mica era desfilar coa bandeira do seu colexio na Festa da Primavera.
- Desfila coa bandeira quen saque as mellores notas, aínda que non sexa un bo compañeiro/a.
- En casa de Mica teñen moito diñeiro e unha neveira chea de comida.

- Mica recolheu leña e vendeuna polas casas para axudar á súa familia.
- Mica é un auténtica súper heroe porque axudou á súa familia cando máis o necesitaba e, ademais, nunca deixou de estudar.

Hai que reflexionar

Reflexionar sobre o contido do conto, a partir de preguntas como estas:

- Cantos personaxes aparecen no conto? Lembrades os seus nomes?
- Acerca de Mica; Que é o que máis vos gustou dela?
- Por que se pon enferma a súa mamá? Pasa habitualmente algo similar na nosa contorna máis próxima?
- Como consegue Mica axudar á súa familia?
- Tivestes que facer algo similar? Imaxinádesvos como sería?
- Merece levar a bandeira? Por que?
- Que aprendestes de Mica?
- A que superviláns identificades nesta historia a pesar de non aparecer directamente nela? Xustificádeo.

Esta historia ten varios ensinos importantes. Comentade as que máis vos chamaron a atención.

SÚPER PEPO E MICA

Na escola de súper heroes, comezamos o ciclo de "Prácticas de Súper hero". Agora tócanos demostrar, de verdade, todo o que aprendemos. Se non estamos atentos, perderemos as nosas capas e teremos que esforzarnos para recuperalas de novo.

O que nos sorprendeu foi o primeiro traballo que nos mandou a profesora.

—Como sabedes, —dixo—, todo súper hero debe escoitar aos demais para poder axudarlles, pero tamén para aprender deles. Por iso, o voso primeiro traballo titularase: "Súper heroes doutros países do Mundo".

—Que ben! —pensei—, Vou coñecer a historia doutros nenos e nenas que viven lonxe de aquí, seremos moi diferentes?, como serán as súas escolas?, as súas capas serán dos mesmos cores que as nosas?...

—Como mola! —dixo Ignacio— E cando imos irnos de viaxe? A miña curmá unha vez foise a un país que está moi lonxe, tivo que montarse nun avión doce horas para chegar!

—Teredes que viaxar, —dixo a profesora—, pero poñendo en práctica todo o que vos ensinaron na materia "O poder da Imaxinación".

—É verdade seño, esquecéraseme que, coa imaxinación, podemos viaxar onde queiramos e vivir aventuras emocionantes. —dixo Ignacio.

Esa mesma noite, cando me metín na cama, pechei moi forte os ollos e cando me quixen dar conta xa estaba a voar coa miña imaxinación a toda velocidade. Cheguei ata unha aldeíña onde había moitos nenos e nenas polas rúas, xogando e correndo dun lado para outro.

De súpeto, fixeime nunha nena que ía cargada cunha chea de leña. Era moi delgada e tiña os ollos moi grandes. Chamábase Mica e esta é a súa historia:

Mica ten oito anos e dous irmáns máis pequenos, Fabián que ten seis e Sara que acaba de nacer.

A súa familia non ten moitos cartos, o seu papá traballa no campo, pero só algunhas tempadas curtas. Ao comezar o curso, Mica propúxose cumprir un dos seus soños: desfilar coa bandeira do seu colexio na "Festa da primavera". Só o conseguiría quen, sacando boas notas, fose elixido como mellor compañeiro. Ela esforzábase moito por conseguir este soño e se seguía así, levaría a bandeira.

Pero, ao nacer a pequena Sara, a súa mamá púxose enferma, porque as mamás teñen que alimentarse moi ben para que nós podamos crecer cando estamos dentro da súa tripa e, se non o fan, como lle pasou á mamá de Mica, cando nacemos, elas quedan sen forzas.

Só lle facía falta descansar e comer ben para poñerse boa, pero para eles é moi difícil conseguilo. Na súa casa non hai unha neveira chea de comida como na nosa e a pouca que teñen téñena que repartir entre todos.

Ao volver da escola, Mica encargábase de todas as tarefas da casa e de coidar á súa mamá e aos seus irmáns. Pero como viron que co traballo do seu papá non era suficiente para vivir, ela decidiu saír cada tarde para buscar leña ao campo para vendela logo polas casas do pobo e sacar algo máis de diñeiro. Así a súa mamá podería comer e poñerse forte outra vez.

Con todo isto, Mica xa non tiña tempo para facer os deberes e deixou de sacar boas notas. Outros nenos e nenas superáranlle. Cando se achegou a data da "Festa da primavera", a súa profesora falou coa clase:

—Aprender o que nos ensinan os libros é necesario, pero estar pendentes e axudar aos demais o é moito máis. A pesar de ter menos tempo, Mica seguiu estudando, pero o máis importante, foi valente e axudou á súa familia cando máis o necesitaba. Creo que é ela a que merece levar a bandeira no desfile da Festa da Primavera.

Todos os nenos e nenas da súa clase estiveron de acordo en que debía ser ela a que debía levar a bandeira e admirábana polo que fixera.

Chegou o gran día. Mica levaba orgullosa a bandeira e non paraba de sorrir, pero a súa alegría fíxose máis grande cando entrou na praza do pobo e viu como a aplaudían orgullosos a súa mamá e os seus irmáns”.

Aos nenos e nenas da miña clase encantoulles a historia de Mica. A profe felicitoume e díxonos:

—É moi importante que coñezamos o que outros Súper heroes fan e aprendamos de eles”.

—Ademais —dixen eu—, a súa historia ensínanos a valorar o que temos: aquí podemos alimentarnos ben, as nosas mamás están sas e poden coidarnos, podemos ir ao médico se nos doe algo, ir á escola, estudar e xogar. Non se como se chama a súa academia de Súper heroes, pero debe ser das mellores do mundo, porque para que nós consigamos facer o que ela fixo, teríamos que estar a estudar ata ser velliños.